

1990 - 2010

20 rokov
Slovenskej cestnej spoločnosti
20 years
of The Slovak Road Society

Autor textovej časti: **Ing. Alojz MEDVEC**

Obrazovú prílohu spracoval: **Ing. Samuel JELÍNEK**

Použité fotografie: **Archív členov SCS**

História Slovenskej cestnej spoločnosti - odbornej spoločnosti cestárov

História Slovenskej cestnej spoločnosti – odbornej spoločnosti cestárov

Vznik odbornej vedecko-technickej spoločnosti je výsledkom dlhodobého historického vývoja, počas ktorého prešla spoločnosť viacerými zmenami. Jej dávny predchodcom a historickým vzorom bolo **Združenie pre povznesenie priemyselnej výroby**, ktorého vznik sa spája s rokom 1833. Už vtedy považovali odborníci za najhlavnejší cieľ svojho združenia šírenie technických a technologických informácií.

Po roku 1814 nastalo hospodárske oživenie takmer vo všetkých európskych štátoch. Ekonomická situácia smerovala z vtedajšej hospodárskej chudoby k ekonomickej prosperite zlepšovaním pracovných nástrojov, používaním pohonných strojov a mechanizmov. Objavujú sa nové zdroje energie, rozširuje sa odbyt a zároveň sa rozvíja aj doprava. To všetko malo kladný vplyv na rozvoj výstavby ciest.

Nové obdobie v cestnom stavitelstve priniesol rozvoj automobilizmu, ktorý cestným odborníkom spôsobil nemalé a zložité problémy. V rôznych štátoch sa pokúšali čeliť následkom rastúcej automobilovej dopravy a budovať cestnú sieť. V roku 1905 bola vo Francúzsku zriadená zvláštna komisia ministerstva verejných prác, ktorá skúmala možnosť používania dechtov vo vrchnej vrstve vozovky. Návrhov na riešenie bolo mnoho, často sa názory rozchádzali, preto bolo rozhodnuté zvolať odborný medzinárodný cestný kongres, na ktorom by sa za účasti zahraničných odborníkov prerokovali rôzne návrhy a vyslovilo odborné stanovisko. I. svetový cestný kongres sa uskutočnil v Paríži v októbri 1908. Kongres bol veľmi úspešný a jedným z jeho výsledkov bolo založenie **Stáleho združenia svetových cestných kongresov**. Jeho úlohou je dodnes pravidelné organizovanie kongresov o aktuálnych otázkach a o najnovších poznatkoch vedy a výskumu v oblasti cestného stavitelstva s účasťou odborníkov z celého sveta.

V Československej republike sa začali prejavovať nepríjemné následky rozvoja automobilizmu až po I. svetovej vojne. V tom čase nastal obrat v dopravnom význame ciest, ktoré znovu získali charakter diaľkových spojov, a bolo potrebné prispôbiť ich zmeneným podmienkam v novom československom štáte. Pri riešení jednotlivých problémov sa muselo prihliadať na zemepisnú polohu nového štátu a zároveň dbať na geopolitické hľadisko. Zo všetkých problémov najdôležitejšie bolo zabezpečenie výroby, obchodu a bezpečnosti nového štátu. Československá republika po skončení I. svetovej vojny

prevzala cestnú sieť veľmi zanedbanú. Po roku 1918 sa prevažná časť cestnej siete udržiavala len výspravkami a valcovaním štrkových ciest. Na cestnej sieti boli zväčša prašné vozovky, len na niekoľkých percentách z celkovej dĺžky boli dláždené vozovky. Povrchové úpravy, ako ani modernejšie vozovky sa v tejto dobe takmer nerealizovali. Až v roku 1926 vypracovalo ministerstvo verejných prác desaťročný program úpravy vozoviek na štátnych cestách, ktoré sa už mali opraviť novými technológiami. Rozvoj automobilizmu bol veľmi rýchly a v Československu bolo v roku 1926 registrovaných už 39 543 motorových vozidiel. V tomto období sa zvyšovali požiadavky na urýchlené zdokonaľovanie siete štátnych ciest. V roku 1927 bol zriadený prvý **Silniční fond** a jeho existencia bola neskoršie upravená v roku 1931 zákonom č. 116/Sb. Myšlienka výstavby diaľkovej cesty (autostrády), ktorá by prepojila republiku od západu po východ, bola predstavená v konkrétnej forme v roku 1935, keď bol vypracovaný **Celostátní silniční plán ČSR**. Na jeho vypracovaní sa podieľala aj Československá silniční spoločnosť. Projekt diaľkových trás naprieč republikou bol vypracovaný na rokovaní I. celoštátnej hospodárskej konferencie a uvažoval o vybudovaní diaľkovej cesty v úseku Cheb – Košice, ktorá pozostávala zo severného a južného ťahu a z Košíc pokračovala už jedným ťahom do Chustu na Podkarpatskú Rus.

Obdobie rokov 1950 – 1970

V rokoch 1950 – 1955 sa začalo v Československej republike diskutovať o potrebe vytvorenia organizácie československých vedcov, inžinierov, technikov, vynálezcov a zlepšovateľov. Prípravné práce začala realizovať technická sekcia **Československej akadémie vied**. V tomto období boli položené základy na vytvorenie prvých vedecko-technických výberových organizácií, ktoré nadväzovali na už existujúce organizácie a spolky.

Uznesenie o zriadení vedecko-technických spoločností pri ČSAV schválila vláda ČSR 16. marca 1955.

17. septembra 1956 sa uskutočnilo ustanovujúce zhromaždenie Rady VTS, ktorá sa stala koordinačným orgánom spoločnosti. V roku 1959 sa konala v Prahe **I. celoštátna konferencia Československej vedeckotechnickej spoločnosti (ČS VTS)**, na ktorej boli schválené prvé stanovy. Za hlavné ciele ČS VTS sa považovali vynálezcovská a zlepšovateľská činnosť, technický rozvoj, zvyšovanie odbornej kvalifikácie, medzinárodná vedecko-technická spolupráca a rozširovanie závodných pobočiek. Od roku 1960 začala ČS VTS hospodáriť s vlastnými finančnými prostriedkami. V roku 1968 bola ČS VTS zakladajúcim členom **Svetovej federácie inžinierskych organizácií (WFEO)**. ČS VTS bola

členom 26 medzinárodných mimovládnych organizácií, jednou z nich bola aj **Svetová cestná asociácia (AIPCR)**.

Po zriadení vedecko-technickej spoločnosti v roku 1956 bola podľa stanov najvyšším orgánom spoločnosti **Ústredná rada ČS VTS** a zároveň vznikli samostatné zväzy: **Slovenská rada ČS VTS** a **Česká rada ČS VTS**. Stanovy umožňovali zriadiť aj **krajské** a **mestské rady ČS VTS**. Bola prijatá a usku- točnená zásada, že v každom závode je jedna organizácia ČS VTS, t. j. vznikli závodné pobočky ČS VTS, ktoré sa mali orientovať na komplexnú činnosť pri podpore rozvoja vedy a techniky. Pritom sa zakladali odborné skupiny (komi- sie), ktorých činnosť bola orientovaná podľa profesií.

Obdobie rokov 1970 – 1990

V roku 1963 inicioval Ing. Ivan Poliaček, CSc., spolu s ďalšími cestnými odborníkmi vytvorenie odbornej komisie pre cestné hospodárstvo, ktorá sa v roku 1969 transformovala do organizačnej štruktúry ČS VTS pod názvom **Slovenský výbor cestnej spoločnosti**. Prvým predsedom komisie a neskôr výboru spoločnosti v rokoch 1963 – 1972 bol **Ing. Ivan Poliaček, CSc.** Cestná spoločnosť nemala vlastné stanovy a jej rozpočet bol naviazaný na rozpočet Slovenskej rady ČS VTS.

Jedným z najväčších a najnáročnejších odborných podujatí bolo usku- točnenie XIV. svetového cestného kongresu AIPCR, ktorý sa konal v dňoch 12. – 25. septembra 1971 v Prahe. Zúčastnilo sa ho 2 480 delegátov z 57 kra- jín sveta. Hlavným organizátorom bol Československý národný komitét AIPCR pod vedením prof. Josefa Špúrka, DrSc. Na odbornej príprave, na vydaní odborných publikácií o cestách a diaľniciach sa podieľali členovia Slovenského výboru cestnej spoločnosti ČS VTS Ing. Ivan Poliaček, CSc., Ing. Ján Novotný, Ing. Alojz Medvec a ďalší členovia najmä pri organizačnom zabezpečení exkur- zie účastníkov kongresu na trase Košice – Bratislava.

V roku 1973 sa uskutočnila konferencia Slovenského výboru cestnej spoločnosti ČS VTS, na ktorej bolo zvolených 17 členov výboru a 7-členné predsedníctvo v zložení Ing. Michal Štofa – predseda, Ing. Ivan Poliaček, CSc., Ing. Alojz Medvec, Ing. Dušan Miklánek, Ing. Ján Novotný, prof. Ľudovít Rondoš, CSc., a Ing. Vladimír Medelský. V priebehu týchto rokov sa intenzívne začalo s rozši- rovaním a zakladaním nových závodných pobočiek cestnej spoločnosti v orga- nizáciách cestného hospodárstva.

Po smrti predsedu Ing. Michala Štofu v roku 1975 sa uskutočnila mimo- riadna konferencia, na ktorej bolo zvolených 19 členov výboru a 7-členné pred- sedníctvo v zložení **Ing. Alojz Medvec – predseda**, Ing. Ivan Poliaček, CSc.,

Ing. Dušan Miklánek, Ing. Ján Novotný, prof. Ľudovít Rondoš, CSc., Ing. Vladimír Medelský, CSc., a Ing. Vojtech Pribáň, CSc. Slovenský výbor cestnej spoločnosti ČS VTS dňa 28. novembra 1975 uzavrel na roky 1975 – 1985 dohodu o spolupráci s ústredným orgánom štátnej správy, so Správou dopravy Ministerstva vnútra SR. V 70. rokoch minulého storočia činnosť Slovenského výboru cestnej spoločnosti ČS VTS bola zameraná na riešenie aktuálnych problémov cestného hospodárstva. Išlo o uplatňovanie vedecko-technického rozvoja pri výstavbe ciest a diaľnic, o ochranu životného prostredia pri výstavbe a údržbe pozemných komunikácií, o výstavbu mostných objektov z hľadiska nových technológií a ich životnosť. Pozornosť bola orientovaná aj na výskum a vývoj kľúčových otázok v cestnom stavitelstve, na ktorom sa podieľali členovia cestnej spoločnosti vo Výskumný ústav inžinierskych stavieb v Bratislave a na Stavebnej fakulte Slovenskej technickej univerzity. Členovia a funkcionári Slovenského výboru cestnej spoločnosti sa podieľali na školeniach usporadúvaných pre stredné technické kádre v rôznych organizáciách cestného hospodárstva a cestného stavitelstva.

Činnosť cestnej spoločnosti v tomto období môžeme hodnotiť kladne aj preto, lebo vedúci hospodárski pracovníci cestného hospodárstva boli zároveň aj funkcionári v Slovenskom výbore cestnej spoločnosti a v jej krajských výboroch, kde presadzovali jednotnú politiku cestného hospodárstva na celom území Slovenskej republiky.

Počas funkčného obdobia 1983 – 1987 bol Slovenský výbor cestnej spoločnosti ČS VTS rozšírený na 21 členov výboru a na 12-členné predsedníctvo v zložení **Ing. Alojz Medvec – predseda**, Ing. Ivan Poliaček, CSc., Ing. Vojtech Pribáň, CSc., prof. Ľudovít Rondoš, CSc., Ing. Viliam Šarlina, prof. Ivan Gschwendt, DrSc., Ing. Oldřich Ondroušek, Dr. Pavel Kašša, Ing. Walter Gömöry, Ing. Stanislav Reisel, Ing. Ivan Hlavoň, CSc., Ing. Vladimír Medelský, CSc. Za predsedu revíznej komisie bol zvolený Ing. Aristid Hasenöhr. V rámci slovenského výboru bolo zriadených 8 odborných skupín. V súlade so stanovami ČS VTS sa začali zriaďovať na regionálnej úrovni **Krajské výbory Slovenskej cestnej spoločnosti ČS VTS**. Predsedom cestnej spoločnosti v západoslovenskom kraji bol Ing. Miroslav Mikulášik, v stredoslovenskom kraji Ing. Walter Gömöry a vo východoslovenskom kraji Ing. Stanislav Reisel. Slovenský výbor cestnej spoločnosti ČS VTS v roku 1983 evidoval 2 869 členov v 56 závodných pobočkách.

Dňa 27. mája 1988 sa uskutočnila konferencia Slovenského výboru cestnej spoločnosti, na ktorej sa vykonala účelná racionalizácia odborných skupín a stanovili sa 4 nové odborné sekcie: OS pre správu a údržbu pozemných komunikácií – Ing. Ivan Hlavoň, CSc., OS pre stavbu pozemných komunikácií – prof. Ivan Gschwendt, DrSc., OS pre objekty pozemných komunikácií –

Ing. Peter Ondroušek a OS pre prípravu stavieb a životného prostredia – Ing. Karol Stupacher. Hlavným zameraním spoločnosti boli odborné a spoločenské záujmy členov a priama aktívna pomoc pri rozvoji cestného hospodárstva. Odborná činnosť bola organizovaná pod vedením Slovenského výboru cestnej spoločnosti ČS VTS, na ktorej sa podieľali odborné sekcie, krajské výbory a závodné pobočky spoločnosti. Veľký význam mali medzinárodné rokovania Technických výborov AIPCR na Slovensku. V roku 1984 sa tu zorganizovalo rokovanie Technického výboru pre vozovky, garantom bol prof. Ivan Gschwendt, DrSc. Taktiež sa uskutočnilo zasadnutie Technického výboru AIPCR pre povrchové vlastnosti vozoviek, ktorého garantom bol prof. Ľudovít Rondoš, CSc. V roku 1987 sa uskutočnilo rokovanie Technického výboru AIPCR pre cestné tunely – garantom bol doc. Koloman Ratkovský, CSc. Cestná spoločnosť sa podieľala aj na príprave a realizácii mostného programu, a to najmä pri stanovení diagnostiky mostov, čoho garantom bol Ing. Peter Ondroušek. Iniciátorom zriadenia konštrukčných a realizačných dielní pri okresných správach ciest bol člen predsedníctva Ing. Ivan Hlavoň, CSc.

Táto organizačná štruktúra Slovenského výboru cestnej spoločnosti ČS VTS trvala od roku 1969 až do 26. septembra 1990, keď sa uskutočnila I. konferencia pod názvom Slovenská cestná vedecko-technická spoločnosť ZS VTS.

Na mimoriadnom celoštátnom zjazde ČS VTS 5. mája 1990 v Brne ukončila svoju činnosť Ústredná rada ČS VTS a po spoločnej dohode vznikli samostatné zväzy – ZS VTS a ČZ VTS.

Obdobie rokov 1990 - 2010

Zväz slovenských vedecko-technických spoločností (ZS VTS) bol ustanovený 17. marca 1990 na slovenskom zjazde bývalej ČS VTS. Zväz založilo 33 odborných spoločností a jednou zo zakladajúcich spoločností bola aj Slovenská cestná spoločnosť. K 31. 12. 2009 má zväz spolu 48 odborných spoločností. Členskými organizáciami zväzu sú odborné vedecko-technické spoločnosti, ktoré sú samostatnými právnymi a ekonomickými subjektmi.

Vznik a existencia **Slovenskej cestnej spoločnosti (SCS)** je výsledkom dlhodobého vývoja. Nadväzuje na činnosť Českej silniční společnosti, ktorá bola ustanovená v roku 1934 a pôsobila v uplynulých obdobiach v rôznych formách a s rôznymi kompetenciami. V novej forme SCS pôsobí od roku 1990 a v roku 2010 si pripomína 20. výročie svojho vzniku.

I. konferencia Slovenskej cestnej vedecko-technickej spoločnosti sa uskutočnila 26. septembra 1990. Konferencia zhodnotila doterajšiu činnosť spoločnosti, schválila stanovy a zmenu názvu na **Slovenskú cestnú**

spoločnosť. Slovenská cestná spoločnosť je v zmysle stanov odborné a stavovské neziskové združenie fyzických a právnických osôb pôsobiacich v cestnom hospodárstve a cestnom staviteľstve na Slovensku. Cestná spoločnosť má vo svojich hlavných cieľoch rozširovanie vedecko-technických poznatkov z oblasti cestného hospodárstva a cestného inžinierstva. Všetky aktivity spoločnosti smerujú k využívaniu najnovších poznatkov, najmä v cestnom staviteľstve. Úlohou spoločnosti je aj prezentácia poznatkov v zahraničí a spolupráca s odbornými zahraničnými spoločnosťami. Konferencia schválila program činnosti na roky 1990 – 1993 a zvolila 21 členov výboru v zložení Ing. Ján Čorej, CSc., Ing. Ivan Hlavoň, Ing. Viera Lorencová, Ing. Zdeno Loveček, CSc., Ing. Mikuláš Molčaný, dpt. Miroslav Novák, Ing. Jozef Pollág, prof. Ľudovít Rondoš, CSc., Ing. Ivan Rybárik, Ing. Miloš Glezgo, Ing. Ladislav Matis, Ing. Dušan Štofa, prof. František Schlosser, PhD.

Konferencia zvolila 9-členné predsedníctvo v zložení **Ing. Alojz Medvec – predseda**, prof. Ivan Gschwendt, DrSc., Ing. Štefan Heinz, Ing. Miroslav Mikulášik, Ing. Peter Ondroušek, Ing. Ivan Poliaček, CSc., Ing. Vojtech Pribáň, CSc., Ing. Daniel Škerda a Ing. Štefan Škoda.

Za predsedu revíznej komisie bol zvolený Ing. Marián Hanták, za tajomníka Dr. Pavel Kašša. Prvé stanovы SCS boli zaregistrované na Ministerstve vnútra SR 20. decembra 1990. Podľa stanov spoločnosti sa konferencie SCS konajú raz za 4 roky a volia sa na nich nové orgány spoločnosti. V rade ZS VTS zastupoval SCS Ing. Alojz Medvec.

Konferencia schválila volebný a rokovací poriadok. Ekonomický model spoločnosti bol vypracovaný a schválený na princípe individuálneho a kolektívneho členstva. Individuálne členstvo bolo schválené vo výške 100 Kčs. V roku 1991 sekretariát spoločnosti evidoval 21 pobočiek s 1044 individuálnymi členmi.

V československom národnom komitáte AIPCR boli za SCS delegovaní Ing. Ivan Poliaček, prof. Ivan Gschwendt, DrSc., Ing. Alojz Medvec a v roku 1991 bol komitét rozšírený o členov Ing. Vladimíra Medelského, CSc., Ing. Ivana Bauera a Ing. Miroslava Sekeru, CSc.

II. konferencia SCS sa uskutočnila 26. novembra 1993. Na nej boli spresnené stanovы a doplnený ekonomický model. Bol schválený program činnosti spoločnosti na roky 1993 – 1996. Konferencia zvolila 7-členné predsedníctvo v zložení: **prof. Ivan Gschwendt, DrSc. – predseda**, Ing. Marián Hanták, CSc., Ing. Alojz Medvec, Ing. Peter Ondroušek, Ing. Vojtech Pribáň, CSc., Ing. Daniel Škerda a Ing. Štefan Škoda. Za predsedu RK bol zvolený Ing. Ivan Jelínek. Tajomníka SCS od roku 1995 vykonával Ing. Alojz Medvec. Konferencia schválila program spoločnosti so zameraním najmä na oblasť

spolupráce pri príprave nových noriem, technických podmienok a technologických predpisov. Takisto prijala spoluprácu pri riešení výskumných a vývojových úloh a pri konzultačnej činnosti pre štátne orgány. Konferencia riešila nové formy vnútorných štruktúr SCS v súvislosti s novým územnosprávnym členením SR. V roku 1994 sa SCS stala kolektívnym členom Svetovej cestnej asociácie AIPCR, ktorá v roku 1995 zmenila svoj názov na Svetovú cestnú spoločnosť (World Road Association – WRA). Okrem SCS je jej kolektívnym členom aj Slovenská správa ciest a Národná diaľničná spoločnosť. Vládnym členom je Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR. Prvým delegátom bol Ing. Peter Ondroušek a od roku 1998 Ing. Peter Barek. Zasadanie slovenského národného komitétu AIPCR sa uskutočnilo 6. októbra 1994. Za predsedu komitétu bol zvolený prof. Ivan Gschwendt, DrSc. V roku 1994 sekretariát cestnej spoločnosti evidoval 17 pobočiek, 9 firemných členov, 8 individuálnych členov, celkovo 638 členov.

III. konferencia SCS sa uskutočnila 28. novembra 1996. Novelizovali sa na nej stanovy, ktoré boli registrované 27. decembra 1996 na Ministerstve vnútra SR. Konferencia už podľa nových stanov zrušila 21-členný výbor spoločnosti a rozšírila počet členov predsedníctva zo 7 na 13. V súlade s novými stanovami konferenciu nahradilo valné zhromaždenie SCS. Delegátmi valného zhromaždenia sú členovia SCS podľa schváleného mandátového poriadku. Od roku 1998 sa uskutočňuje každoročne v jarných mesiacoch valné zhromaždenie a voľby orgánov spoločnosti raz za 4 roky. Konferencia zvolila 13-členné predsedníctvo v zložení: **prof. Ivan Gschwendt, DrSc. – predseda**, Ing. Vladimír Budinský, Ing. Marián Hanták, CSc., Ing. Vladimír Kozák, RNDr. Tibor Klačanský, Ing. Zdeno Loveček, CSc., Ing. Alojz Medvec, Ing. Peter Ondroušek, Ing. Vojtech Pribáň, CSc., Ing. Stanislav Rákoš, prof. František Šchlosser, PhD., Ing. Gejza Végh a Ing. Jozef Klepetko. Za predsedu RK bol zvolený Ing. Štefan Škoda. Delegáti konferencie schválili volebný, rokovací a mandátový poriadok a zameranie činnosti na roky 1996 – 2000. Hlavnou činnosťou spoločnosti bolo organizovanie odborných podujatí na rôznych úrovniach, publikovanie vedecko-technických informácií, využívanie vedomostného potenciálu členov v spoločnosti pri normotvornej a poradenskej činnosti.

3. apríla 2001 sa na valnom zhromaždení Slovenskej cestnej spoločnosti uskutočnili nové voľby 11 členov predsedníctva v zložení: **Ing. Marián Hanták, CSc. – predseda**, prof. František Schlosser, PhD., prof. Ivan Gschwendt, DrSc., Ing. Ján Šedivý, CSc., Ing. Alojz Medvec, doc. Edita Kričková, PhD., Ing. Peter Barek, Ing. Miroslav Sekera, CSc., RNDr. Tibor Klačanský, Ing. Vojtech Riník, CSc., Ing. Karol Grohman, CSc., Ing. Dušan Štofa a Ing. Karol Štraus.

Valné zhromaždenie SCS uložilo predsedníctvu zabezpečiť výmenu členských preukazov a vypracovať nové dohody v spolupráci s firemnými členmi.

1. januára 2002 bol Ing. Marián Hanták, CSc., menovaný za vedúceho kancelárie TEM vo Varšave. V súvislosti s jeho pôsobením v zahraničí funkciu predsedu SCS prevzal podpredsa spoločnosti prof. Ing. Ivan Gschwendt, DrSc. Za nového člena do predsedníctva bol kooptovaný Ing. Vladimír Budinský.

Valné zhromaždenie uložilo predsedníctvu spresniť členskú základňu, zabezpečiť výmenu členských preukazov a vypracovať nové dohody o spolupráci s firemnými členmi.

19. apríla 2005 sa na valnom zhromaždení uskutočnili voľby nového predsedníctva na funkčné obdobie 2005 – 2008. Bolo zvolené 11-členné predsedníctvo v zložení: **Ing. Ján Šedivý, CSc. – predseda**, Ing. Vladimír Budinský, Ing. Štefan Choma, prof. Ivan Gschwendt, DrSc., Ing. Samuel Jelínek, RNDr. Tibor Kľačanský, Ing. Alojz Medvec, Ing. Miroslav Sekera, CSc., Ing. Karol Štraus, Ing. Dušan Štofa a Dr. Katarína Zgútová.

Valné zhromaždenie zameralo pozornosť na rozšírenie členstva najmä v regionálnych cestných organizáciách v súvislosti s transformáciou cestného hospodárstva. Predsedníctvu uložilo prehodnotiť činnosť odborných sekcií a zaviesť udeľovanie ocenení diplomových a doktorandských prác. Taktiež prijalo uznesenie hľadať možnosti zriadenia cestného múzea.

2. apríla 2009 sa uskutočnilo valné zhromaždenie SCS a voľba nového predsedníctva na funkčné obdobie 2009 – 2012. Delegáti valného zhromaždenia zvolili 11-členné predsedníctvo v zložení: **Ing. Ján Šedivý, CSc. – predseda**, Ing. Vladimír Budinský, doc. Martin Decký, PhD., prof. Bystrík Bezák, PhD., Ing. Rudolf Janotka, Ing. Karol Grohman, CSc., Ing. Vladimír Palčák, Ing. Samuel Jelínek, Ing. Vladimír Kozák, Ing. Ján Záhradník a Ing. Roman Žembera. Prof. Ivan Gschwendt, DrSc., a Ing. Alojz Medvec nekandidovali za členov predsedníctva a stali sa čestnými členmi SCS.

Na valnom zhromaždení bola vyhodnotená súťaž o najlepšiu pobočku za rok 2008. Pobočky boli vyhodnotené v poradí: pobočka pri Slovenskej správe ciest, pobočka pri Národnej diaľničnej spoločnosti, pobočka pri Správe a údržbe ciest Prešovského samosprávneho kraja. Valné zhromaždenie schválilo úpravu členských príspevkov v súvislosti s prechodom na novú menu.

8. apríla 2010 sa uskutočnilo valné zhromaždenie pod vedením nového predsedníctva. Valné zhromaždenie zhodnotilo činnosť spoločnosti za posledné roky ako veľmi dobrú a úspešnú. V oblasti zahraničnej spolupráce sa pokračovalo v nastúpenej ceste z predchádzajúceho obdobia. Najlepšia spolupráca pokračovala s partnerskou Silniční spoločností v Českej republike.

Na valnom zhromaždení bola vyhodnotená súťaž o najlepšiu pobočku za rok 2009. Pobočky boli vyhodnotené v poradí: pobočka pri SUC PSK Prešov, pobočka pri SSC a pobočka pri NDS.

V roku 2009 bola pozornosť venovaná ďalšiemu rozvoju členskej základne cestnej spoločnosti. Pokračoval nárast počtu firemných členov, čo prispelo aj k dosiahnutiu dobrých hospodárskych výsledkov.

8. apríla 2010 na valnom zhromaždení predseda spoločnosti Ing. Ján Šedivý, CSc., požiadal delegátov zhromaždenia o uvoľnenie z funkcie predsedu, ako aj člena predsedníctva v súvislosti s jeho pôsobením v zahraničí.

V zahraničnej činnosti bolo jedným z cieľov SCS udržiavať dobrú úroveň medzinárodnej spolupráce najmä so Svetovou cestnou asociáciou WRA a s odbornými zahraničnými spoločnosťami. Slovenská cestná spoločnosť je kolektívnym členom WRA od roku 1994. Svetová cestná asociácia WRA organizuje svetové cestné kongresy pravidelne každé 4 roky. Program kongresov a odborné otázky na prerokovanie sa pripravujú s predstihom. Od vytvorenia slovenského národného komitétu WRA v roku 1994 sa uskutočnili 4 svetové cestné kongresy: XX. kongres v roku 1995 v Montreali, XXI. kongres v roku 1999 v Kuala Lumpur, XXII. kongres v roku 2003 v Durbane a XXIII. kongres v roku 2007 v Paríži. Na všetkých kongresoch bola zastúpená Slovenská republika vybranými národnými správmi a príspevkami národných delegátov. Od roku 2008 prvým delegátom za Slovenskú republiku sa stal Ing. Pavol Kirchmayer a za predsedu národného komitétu WRA bol zvolený prof. Bystrík Bezák, PhD.

Spolupráca s odbornými zahraničnými spoločnosťami je už tradične najintenzívnejšia s Českou silničnou spoločnosťou. V roku 2009 sa podarilo prehĺbiť spoluprácu s partnerskou spoločnosťou v Poľsku, ako aj spoluprácu s partnerskými organizáciami v Maďarsku a najmä v Rakúsku.

V spolupráci s Českou silničnou spoločnosťou bola v roku 1996 vypracovaná šiesta verzia päťjazyčného Technického silničného slovníka (česko-slovensko-francúzsko-anglicko-nemeckého) a v roku 1998 bola vypracovaná 7. verzia štvorjazyčného slovníka (česko-slovensko-francúzsko-anglického).

Odborná činnosť spoločnosti v priebehu dvadsiatich rokov bola zameraná najmä na organizovanie veľkého počtu konferencií, seminárov, školení, zahraničných tematických zájazdov a technologických exkurzií. Medzi najdôležitejšie podujatia patrili Cestné konferencie, na ktorých sa prerokovali hlavné zábery rozvoja cestného hospodárstva, technická a technologická problematika a stratégia financovania cestného hospodárstva. Každoročne sa pravidelne konala konferencia o kvalite Q, konferencia Diaľnica a cestná infraštruktúra, konferencia o bezpečnosti dopravy na pozemných komunikáciách, seminár Dni slovenských cestárov a seminár Ivana Poliačka.

V oblasti mediálnej činnosti cestná spoločnosť začala od roku 2005 vydávať štvrťročník Spravodaj SCS. Touto formou sú členovia spoločnosti, ktorí nemajú prístup k internetu, informovaní o činnosti spoločnosti. Členovia SCS sa tiež podieľajú na práci v redakčnej rade časopisu Silniční obzor. V časopise bolo v posledných rokoch uverejnených niekoľko odborných článkov zo Slovenska od členov i nečlenov SCS. V redakčnej rade Silničného obzoru sa za SCS zúčastňujú Ing. Ján Šedivý, CSc., prof. Ivan Gschwendt, DrSc., RNDr. Tibor Klačanský a Ing. Alojz Medvec.

Od roku 2005 SCS každoročne udeľuje ocenenia trom absolventom stavebných fakúlt za najlepšie diplomové práce.

SCS je od roku 2008 signatárom Európskej charty bezpečnosti cestnej premávky, čo je aktivita Európskej komisie so zameraním na zníženie počtu usmrtených pri dopravných nehodách na cestách.

Hospodárenie spoločnosti. Od roku 1990 je SCS nezisková organizácia s právnou subjektivitou. Z ekonomického hľadiska je spoločnosť samostatnou organizáciou, ktorá sa riadi schváleným rozpočtom. Takisto pobočky spoločnosti majú ekonomickú samostatnosť a zároveň aj zodpovednosť. Návrh rozpočtu na príslušný rok vychádza z plánovanej činnosti a je vždy vyrovnaný. Rozpočet spoločnosti schvaľuje valné zhromaždenie. Kontrolu hospodárenia preveruje revízná komisia, ktorá sleduje dodržiavanie stanov, plnenie uznesení valného zhromaždenia, správnosť hospodárenia a účtovania. O svojej činnosti podáva správu valnému zhromaždeniu.

V roku 1990 sa činnosť spoločnosti začala s rozpočtom 140 000 Sk. V roku 2000 rozpočet spoločnosti bol už 212 000 Sk. Rozpočet na rok 2010 dosiahol výšku vyše 1 mil. Sk (33 393 eur). Priaznivé hospodárske výsledky boli dosiahnuté vďaka príjmom z odborných podujatí, nárastom príspevkov od firemných členov a príspevku (podielu) od ZS VTS.

Členská základňa spoločnosti sa od roku 1990 menila viackrát v súlade so zmenou stanov. V roku 1996 bolo do stanov premietnuté firemné členstvo. Došlo k zníženiu počtu pobočiek a individuálnych členov. Na druhej strane dochádza ku každoročnému zvyšovaniu počtu firemných členov. V roku 2010 na valnom zhromaždení sekretariát spoločnosti evidoval 11 pobočiek, 41 firemných členov, 25 individuálnych členov, celkovo 446 členov.

Keďže v ostatných rokoch spoločnosť venovala zvýšenú pozornosť ďalšiemu rozvíjaniu členskej základne a pokračoval nárast firemných členov, prispelo to aj k dosiahnutiu dobrých hospodárskych výsledkov. To vytvára väčšie možnosti na organizovanie odborných podujatí s účasťou zahraničných odborníkov a na realizáciu náročnejších aktivít v ďalšom období.